Dosarul nr. 1-35/2026 (nr. urmărirea penală 2025450104)
nr. electronic 1-26023296-21-1-26022026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 iunie 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Oxana Gîscă
Grefier –Daniela Roșca

Cu participarea:
Procurorilor în Procuratura Cimișlia – Octavian Căinăreanu, Nicolae Balan
Apărătorului inculpatului, avocatul – Casap Anatolie
Inculpatului – Arnaut Ivan Nicolae
În lipsa:
Părții vătămate – Brîncoveanu Vladislav

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedura articolului 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în privința lui

Arnaut Ivan Nicolae, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r-nul *****, satul *****, str. ***** *****, de naționalitate moldovean, de etnie găgăuz, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în cîmpul muncii, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, cu studii medii incomplete, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, lipsesc date despre dizabilitate, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, pe această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau de arest, anterior condamnat prin:

- sentința din 06 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) din Codul penal, în baza art. 364[1] alin. (8) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale;

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.
Termenul de examinare a cauzei penale: 26.02.2026-22.06.2026.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată

c o n s t a t ă:

Arnaut Ivan Nicolae, la data de 15 spre 16 octombrie 2025, după ora 00:00 min., aflându-se în strada *****al s. *****, r-nul *****, ce reprezintă un loc public, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având asupra sa o rangă metalică special pregătită, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, cu scopul comiterii unui act de huliganism agravat, însoţit de aplicarea violenţei asupra persoanelor, încălcând ordinea publică, a iniţiat cu Brîncoveanu Vladislav o ceartă, numindu-l pe acesta cu cuvinte necenzurate însoţite de ameninţări cu răfuială fizică, manifestate printr-o obrăznicie deosebită, lezând normele de drept şi morale de comportare în societate, iar când cet. Brîncoveanu Vladislav pentru a aplana conflictul a început să fugă, Amaut Ivan s-a luat din urma lui şi a aruncat cu ranga metalică în direcţia lui, lovindu-l la piciorul drept, în rezultat Brîncoveanu Vladislav a căzut. Arnaut Ivan continuându-şi acţiunile huliganice s-a apropiat de el şi i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii şi picioarele peste diferite părţi ale corpului, cauzându-i lui Brîncoveanu Vladislav vătămări corporale neînsemnate

Astfel, acţiunile lui Arnaut Ivan Nicolae au fost calificate în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal conform indicilor calificativi - huliganismul agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, precum şi acţiunile care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită săvârşite cu aplicarea de obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii.

În cadrul ședinței de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Arnaut Ivan Nicolae, fiind asistat de apărătorul său, avocatul Casap Anatolie a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestuia în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură

penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului.

Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată, analizând cererea inculpatului, susținută de inculpat personal și de apărătorul său și, ascultând opinia procurorului, care au pledat pentru examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite, precum și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea protocolară din 08 mai 2026 a dispus admiterea cererii inculpatului cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult, instanța de judecată studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu

prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea Hermi împotriva Italiei (MC), par. 74; Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 87], iar la caz, inculpatul Arnaut Ivan Nicolae a înaintat cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa apărătorului Casap Anatolie , fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

În cadrul cercetării judecătoreşti, inculpatul Arnaut Ivan Nicolae, conform regulilor de audiere a martorilor, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, acceptând să dea declarații, și-a recunoscut integral vinovăţia, declarând că, nu se află în relații de rudenie cu partea vătămată Brîncoveanu Constantin, este un fost prieten. Referitor la caz, a menționat că, la data de 15 spre 16 octombrie, anul 2025, așa cum este indicat în actul de învinuire, s-a întîlnit cu Brîncoveanu Vladislav aproximativ la ora 19:00 sau 20:00 în stradă, în s. *****, r-nul *****, discutând despre datoriile pe care Brîncoveanu Vladislav le avea față de dînsul, după discuţii au plecat acasă. Ulterior la ora 21:00-22:00, l-a telefonat pe Brîncoveanu Vladislav comunicându-i despre datoria pe care trebuie să i-o returneze, acordîndu-i un termen în acest sens. La rîndul său, Brîncoveanu Vladislav i-a zis că nu îi va returna datoria și i-a propuns să se întîlnească la magazinul „Gălbenuş” din s. ***** aproximativ la ora 23:00. Dînsul a acceptat să se întîlnească, în timp ce se deplasa către magazin de pe drum a luat cu sine o rangă din fier aproximativ cu o lungime de 50 cm. Ajungînd la magazinul „Gălbinuş”, Brîncoveanu Vladislav era deja la acolo, s-a dat jos de pe bicicletă şi s- a apropiat de Brîncoveanu Vladislav, însă nu aproape. În timp ce dânsul se apropia de partea vătămată, Brîncoveanu Vladislav a început să fugă din motivul că l-a văzut cu ranga în mână. Apoi, dânsul a luat bicicleta plecând după Brâncoveanu, în acest timp ranga o avea în mână, a mers o perioadă scurtă de timp printre străzi. La un moment dat, în stradă era Brîncoveanu și o maşină cu doi băieţi, la care Brîncoveanu le-a cerut ajutor acelor băieţi, apoi a fugit pe o altă stradă, iar dânsul a continuat să fugă din urma lui, fără bicicletă, ranga o avea în mână. După ceva timp, l-a ajuns din urmă, a aruncat din fugă ranga în direcţia lui

Brîncoveanu, însă era întuneric, nu cunoaște exact dacă l-a lovit pe Brîncoveanu. Apoi, s-a întors după bicicletă. Brîncoveanu Vladislav l-a ajuns din urmă, l-a lovit de cîteva ori, posibil cu pumnul, însă nu a văzut dacă avea un cuţit în mână. A încercat să-l lovească în față, ca să se apăre, deoarece Brîncoveanu Vladislav era deasupra sa. După care, Brîncoveanu Vladislav a fugit într-o direcţie necunoscută, el a rămas pe loc, peste un timp a început să ameţească, să îi fie rău, între timp a pierdut telefonul, iar în timp ce căuta telefonul în întuneric a găsit jos cuțitul, l-a ridicat şi a plecat în direcția spre băieţii care erau în stradă. Le-a cerut băieților să sune pe numărul său de telefon, astfel şi-a găsit telefonul. Apoi a fost chemată ambulanța de către acei băieţi deoarece se simţea rău şi îi curgea sînge. Înainte de a veni ambulanța, a acuns cuțitul lîngă un garaj sub acoperiş, deoarece nu a dorit ca cazul dat să ajungă la poliție. I-a fost acordat ajutor medical, fiind transportat în or. Cimişlia. În ziua incidentului a servit băuturi alcoolice în cantitate mică, iar pe durata conflictului nu s-au numit reciproc cu cuvinte necenzurate. La fel, a declarat că a alergat după Brîncoveanu Vladislav dorind să-l sperie, ranga a luat-o cu sine să se apere deoarece a crezut că va fi conflict, or pe Brîncoveanu Vladislav îl cunoaște din copilărie, acesta este mai puternic decât el, a considerat că ultimul va lua cu dînsul careva obiecte sau un cuţit. La fel, a declarat că l-a lovit pe Brîncoveanu Vladislav cu pumnii, atunci când se apăra de loviturile aplicate cu pumnii de Brîncoveanu, încerca să se apăre, deoarece era jos, dar Brîncoveanu era asupra sa, apoi Brîncoveanu a fugit. Persoanele care erau cu maşina, au încercat să aplaneze conflictul, să îi despartă, însă dânsul a fugit după Brîncoveanu Vladislav. Alte conflicte nu a avut cu Brîncoveanu Vladislav. Cheltuielile de judecată în suma de 128 lei este de acord să le achite. În timpul conflictului posibil l-a amenințat pe Brîncoveanu Vladislav, nu își aduce aminte exact. La fel, a declarat că, a luat cunoștință cu materialele cauzei, inclusiv cu raportul de expertiză din 15.10.2025. A declarat că, a aruncat rangă metalică în direcția lui Brîncoveanu Vladislav, astfel, admite că lovirea în picior putea să îi fi fost cauzată părții vătămate în rezultat aruncării rangăi metalice. Regretă cele comise, și-a cerut iertare de la partea vătămată, ultimul l-a iertat, nu au încheiat o tranzacție de împăcare deoarece partea vătămată a plecat peste hotarele ţării. Brîncoveanu Vladislav nu are pretenţii faţă de dânsul, nici el nu are pretenții faţă de Brîncoveanu, datoria nu i-a restituit-o.

Judecând cauza în procedură simplificată, în temeiul art. 364[1] din Codul de procedură penală, instanța consideră fapta recunoscută de inculpat ca fiind dovedită, vinovăția fiind confirmată prin mijloacele de probă anexate la materialele dosarului, prezentate de procuror și acceptate de inculpat, și anume:

-Declaraţiile părții vătămate, Brîncoveanu Vladislav, care în cadrul cauzei penale nr. 2025450104, a declarat că pe Arnaut Ivan îl cunoaște de mai mult timp, au fost colegi de clasă, erau în relaţii bune până la incidentul din prezenta cauză. Pe data de 15 combrie 2025, în jurul orei 00:00 min. se afla acasă. Era singur. Pe la

ora 00.00 noaptea au fost nişte mesaje din partea lui Arnaut Ivan, fără apel telefonic, referitor la o datorie care a avut loc circa cinci ani în urmă, care de fapt nu era dator lui Arnaut Ivan. S-a ajuns nişte înjurături, a avut discuţie să se vadă faţă în faţă. Arnaut Ivan a propus să meargă el acasă, dar s-a refuzat, după care i-a propus să se întâlnească la magazinul „Gălbenuş", deoarece sunt camere video acolo şi este mai bine aşa pentru ei. Aproximativ între ora 00:30 noaptea o să fie la magazinul indicat. Magazinul era deja închis. A convenit împreună să ajungă acolo. A ajuns la magazin la ora 00:30 noaptea. Peste circa două minute au venit nişte cunoscuţi cu maşina, care doar s-au salutat, ei nu au avut treabă cu acest conflict, nu i-a chemat la faţa locului. În foarte scurt timp a venit și Ivan Arnaut cu o bicicletă şi avea în mână o rangă metalică. În mesajele primite de la Arnaut Ivan nu au fost ameninţări cu răfuială fizică, cu moartea, când l-a văzut cu ranga netalică a fost pentru o surprindere, nu s-a aşteptat la aceasta. Arnaut Ivan a lăsat bicicleta jos şi s-a apropiat cu ranga metalică să-l lovească, dar nu l-a lovit, a fugit de la faţa locului. A cotit de la strada centrală şi a ajuns până la intersecţia cu strada *****, satul *****. Acolo s-a întâlnit cu nişte persoane care vorbeau la traseu, unul pe nume Gheorghe, şi altul nu l-a observat, şi i-a rugat dacă pot să intervină să-l liniştească pe Arnaut Ivan. Arnaut Ivan a venit cu bicicleta sa, era lângă o maşină şi dorea să se ferească de Ivan. Acei doi băieţi care i-a rugat să-l ajute, l-au ţinut puţin pe Arnaut Ivan şi i-au spus să fugă de acolo. Atunci a auzit o vorbă de ameninţare din partea lui Arnaut Ivan că „îi va mânca gâtul". A fugit mai departe, pe altă stradă intersecţia cu strada Frunză, Ivan a fugit din urma sa şi aproximativ lângă cotitură, a simţit odată o lovitură la piciorul drept cu ranga metalică, nu poate să spună cu precizie a fost lovit ori a fost aruncată ranga în direcţia sa, era cu spatele şi nu a văzut din urmă. După care acesta s-a apropiat repede în faţă şi l-a lovit de câteva ori cu pumnul în cap, era cu faţa spre el, nu a atras atenţia dacă vorbea cu cuvinte necenzurate. Văzând că este agresat fizic de către Arnaut Ivan, a scos din buzunar un cuţit, l-a lovit de câteva ori pe acesta la nimereală pe suprafaţa corpului, nu ţine minte unde anume, şi nu a avut intenţie să-l lovească pe careva suprafeţe ale corpului concrete, doar se apăra de loviturile lui, a folosit acest cuţit în scop de apărare. Având încă senzaţia că Arnaut Ivan poate să-l lovească, a fugit de la faţa locului spre casa sa. Ce a fost mai departe nu cunoaşte. Locul unde s-a petrecut această bătaie era întunecos, erau doar ei doi, cu Arnaut Ivan, alte persoane nu erau, nu s-a implicat atunci nimeni să-i ajute, să-i despartă. Tot acest conflict de bătaie în stradă a durat puţin până la patru minute. Peste câteva ore a aflat de la cunoscuţii lui Arnaut Ivan că acesta în acea seară era în stare de ebrietate alcoolică. Consideră că Arnaut Ivan a fost primul care a început acest conflict, solicită să fie atras la răspundere conform legii. I-au fost cauzate suferinţe fizice şi psihice, prejudicii morale. La moment nu discută cu Ivan Arnaut să nu genereze alte conflicte. După această bătaie a avut tratament la

domiciliu, dar nu are acte privind cheltuielile suportate (f.d.69-71);

-Declaraţiile martorului Topală Gheorghe, care a declarat că pe Arnaut Ivan şi Brîncoveanu Vladislav îi cunoaşte ca săteni. Nu se află în nici un fel de relaţii, neutre. Nu ţine minte data, dar circa două luni în urmă, în octombrie 2025, seara după ora 00:00, se afla pe strada *****intersecţie cu strada Alecsandri din satul *****, cu un băiat pe nume Golban Ion (în prezent plecat în Italia). Stăteau de vorbă. Locul unde ei se aflau este întuneric, nu era iluminat de la piloni. La un moment dat, a văzut cum înspre ei au venit doi băieţi şi repede au trecut, atunci încă nu a înţeles cine erau, după care ei au venit înapoi spre ei. Acei băieţi erau Arnaut Ivan şi Brîncoveanu Vladislav. Arnaut Ivan era cu bicicleta, dar Vladislav pe jos. Vladislav a strigat să-l ajute, că Arnaut Ivan vrea să-l bată, să-l oprească. Arnaut striga din urma lui Brîncoveanu Vladislav „stai că te prind". La un moment dat l-a apucat pe Arnaut Ivan de haine şi i-a spus să se oprească, întrebându-l ce păţit, ce se întâmplă între ei. Arnaut Ivan părea să fi fost agitat, de mai multe ori încerca să-l oprească să se liniştească, dar Arnaut Ivan nu asculta şi se rupea să se ducă după Brîcoveanu Vladislav, atunci în mâna la Arnaut Ivan nu a observat nici o rangă metalică, ori alt fel de obiect metalic. Văzând că Arnaut Ivan nu ascultă, i-a spus în glas lui Brîncoveanu Vladislav să fugă. Acela a fugit pe stradă într-un loc întunecos, iar Arnaut Ivan a fugit din urma lui bicicleta lăsând-o lângă noi. Peste circa un minut a auzit o lovitură, parcă s-a lovit ceva într-un obiect metalic, probabil o poartă metalică. Tot în acele clipe înspre ei a venit Brîncoveanu Vladislav, care nu a spus nici un cuvânt şi a plecat mai departe. A intuit că ceva s-a întâmplat între ei doi deoarece a strigat de mai multe ori pe Ivan după nume dar el nu răspundea. La Brîncoveanu Vladislav nu a observat pete de sânge pe corp, pe faţă, nu a văzut să fi avut obiecte în mână. Îndată s-a dus spre locul unde erau cei doi şi spre el a venit Arnaut Ivan care era murdar de sânge, pe faţă, pe mâni, a văzut că avea în mână un cuţit. Întrebându-l ce s-a întâmplat, el nu spunea nimic, vorbea neclar. A văzut că era tăiat tare după cap. Văzând că sângerează a chemat salvarea, când au venit medicii de la ambulanţă, Arnaut Ivan începea parcă să-şi piardă cunoştinţa. L-au luat şi l-au transportat la spital. Ce a fost mai departe nu cunoaşte, după acest incident nu s-a văzut cu Arnaut Ivan şi cu Brîncoveanu Vladislav. Nu poate spune cum i-a petrecut conflictul între Arnaut Ivan şi Brîncoveanu Vladislav deoarece nu a văzut, ei au fost doi, la un loc întunecos mai departe şi nu a văzut ce a fost acolo. În acea seară probabil ambii păreau a fi fost în stare de ebrietate alcoolică dar nu poate spune cu precizie. Nu a atras atenţia dacă se simţea miros specific de alcool. A făcut această concluzie că erau ambii agitaţi şi a văzut cum Arnaut Ivan a trecut testul Drager în ambulanţă şi a arătat că era în stare de ebrietate alcoolică (f.d.101-102);

- Declaraţiile martorului Voina Cristian, care fiind audiat a declarat că pe Arnaut Ivan şi Brîncoveanu Vladislav îi cunoaşte ca consăteni din satul *****. Nu

ţine minte ziua, dar în luna octombrie 2025, era trecut de ora 12 noaptea, s-a oprit cu maşina la magazinul Gurin Efrosinia din satul ***** cu un prieten. Acolo afară s-a întâlnit cu Brîncoveanu Vladislav, s-au salutat şi acesta a spus că aşteaptă pe un băiat. Nu a simţit miros de alcool de la Vladislav. Peste puţin timp s-a apropiat de acel loc Arnaut Ivan, care a venit cu o bicicletă. El s-a coborât de pe bicicletă şi avea în mâna o rangă metalică, atunci au început a vorbi cu Vladislav, ceva din discuţia lor mergea vorba de o datorie care Ivan o datora lui Vladislav, ei s-au numit reciproc cu cuvinte necenzurate, Arnaut Ivan a început a fugi din urma lui Vladislav cu ranga cea metalică, ei s-au învârtit de două ori în jurul maşinii care era parcată, Ivan ameninţa cu răfuială fizică şi a auzit şi vorbele că „acuş îţi tai gîtu", a spus lui Vladislav. Ulterior, s-au deplasat spre grădiniţă pe traseu, Vladislav pe jos iar Ivan cu bicicleta. După care ei s-au dus pe o stradă adiacentă străzii centrale şi ce a fost mai departe acolo nu cunoaşte, după aceasta cu ei în seara dată nu i-a mai văzut. Cât timp i-a văzut în faţa magazinului, între ei bătaie nu a fost. Vladislav nu avea nimic în mâna, nici cuţit (f.d.105-106);

-Declaraţiile martorului Golubei Maxim, care a declarat că pe Arnaut Ivan îl cunoaște ca sătean, nu a avut nimic tangenţă comună niciodată. Aceiaşi situaţie şi cu Brîncoveanu Vladislav, îl cunoaşte ca sătean. Nu ţine minte data, dar circa în luna octombrie sau noiembrie a anului 2025, seara pe la ora 00:00, se afla la magazinul numit în sat „Gălbenuş" cu prietenul Voina Cristian. Atunci când s-au oprit cu maşina la parcare, era deja la magazin Brîncoveanu Vladislav, s-au salutat şi peste câteva minute, de ei s-a apropiat Ivan Arnaut, a venit cu bicicleta, avea în mâna o rangă metalică şi s-a coborât de pe bicicleta s-a îndreptat spre Vladislav amenințându-l că-i taie gâtul, îl numea cu cuvinte necenzurate, i-a spus că îi va da datoria pe urmă. Arnaut Ivan ţinea ranga metalică în mâna, dar nu a folosit-o. A înţeles că aveau un conflict din cauza unor bani. În faţa magazinului nu s-au bătut. Ei sau învârtit în jurul maşinii odată şi Vladislav a plecat spre altă stradă spre magazinului „Maria Gheorghievna", Ivan s-a urcat pe bicicletă şi a plecat din urma lui Vladislav, ce a fost mai departe nu ştie, că ei s-au dus pe o altă stradă. Nu poate spune dacă cineva din ei era în stare de ebrietate alcoolică. Din partea lui Vladislav nu a auzit nici o amenințare (f.d.109-110);

- Procesul-verbal cu privire la constatarea infracţiunii înregistrat cu nr.154 din 03.11.2025 în REI-1 al IP Basarabeasca fiind întocmit de SS al SP nr.1 al IP Basarabeasca, Rusu Ivan, urmare a verificării informaţiei REI-2 cu nr.1605 din 28.10.2025, în temeiul raportului şef-adjunct interimar al SUP a IP Basarabeasca, Bulat Rodica, că în rezultatul audierii persoanelor în cauza penală nr.2025450086, pe caz că Arnaut Ivan în stradă l-a lovit cu o rangă metalică pe cet.Brîncoveanu Vladislav (f.d.8);

-Raportul REI-2 a IP Basarabeasca, înregistrat cu nr.1605 din 28.10.2025, întocmit de către şeful-adjunct interimar al SUP a IP Basarabeasca, Bulat Rodica,

care în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza nr.2025450086, pornite prin prisma art. 287 alin. (3) din Codul penal, a stabilit că la 15.10.2025, cet.Brîncoveanu Vladislav, a.n. 2000, au fost stabilite potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr.202514P0371 din 15.10.2025 cauzate vătămări corporale neînsemnate, care au fost provocate în rezultatul acţiunilor huliganice ale lui Arnaut Ivan (f.d.10);

- Procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale, întocmit de către SS al SP nr.l a IP Basarabeasca, Rusu Iv., în corespundere cu prevederile art.262-263 CPP, prin care fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru fals, cet. Brîncoveanu Vladislav, a.n. 2000, loc. s. *****, r-nul *****, solicită organele de poliţie atragerea la răspundere a cet. Arnaut Ivan, loc. s. *****, care la 15.10.2025 în jurul orei 00:30 min., fără nici un motiv l-a numit cu cuvinte injurioase şi l-a lovit cu o rangă metalică în regiunea piciorului drept, în timp ce fugea de el pe strada *****din s. ***** (f.d.12);

-Copia ordonanţei de începere a urmăririi penale nr.2025450089 în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal, pe faptul că, la data de 15.10.2025, în jurul orei 00:20 min., pe ***** în s. *****, r-nul *****, între cet. Brîncoveanu Vladislav şi Arnaut Ivan a avut loc un conflict (f.d.19);

- Copia informaţiei REI-2 a IP ***** cu nr.1534 din 15.10.2025, privind înregistrarea informaţiei în temeiul apelului cet. Topală Gheorghe, loc. s. *****, care a comunicat că la data de 15.10.2025 în jurul orei 00:45 min., solicită intervenţia poliţiei pe *****, nr. 9 din s. *****, precum că cet. Arnaut Ion în vârstă de 25 ani, a servit după ce a căzut jos din bicicleta (f.d.21);

- Copia procesului-verbal de cercetare la faţa locului, acţiune desfăşurată la 15.10.2025, prin care a fost supus cercetării garajul amplasat pe *****, nr. 7 din *****, r-nul *****, în preajma căruia în stradă au fost stabilite un cuţit din metal, şerveţele roşii şi o mănuşă neagră combina cu galben şi un târnăcop. La fel, pe lama cuţitului şi şerveţele ridicate au fost stabilite pete de substanţă brună-cenuşie, asemănătoare cu sângele (f.d.22-23);

- Copia procesului-verbal de cercetare la faţa locului, acţiune procesuală esfăşurată la 15.10.2025, prin care a fost supusă cercetării o porţiune a străzii *****în versectie cu str.V. Alecsandri din s. *****, r-nul *****. În cadrul cercetării a fost stabilit un obiect metalic cu o lungime de 88 cm, de formă pătrată, iar jos pe suprafaţa lui fiind depistate urme de substanţă roşietică, asemănătoare sângelui (f.d.24-25);

-Copia tichetului testului Drager nr. 3908 din 15.10.2025, ora 01:13 min., s-a stabilit că în aerul expirat la cet. Arnaut Ivan a fost depistată o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat de 0,40 mg/l (f.d.29);

- Raportului de expertiză judiciară nr.202514P0371, potrivit căreia la cet. Brîncoveanu Vladislav, a.n. 14.02.2000 au fost depistate leziuni corporale sub

formă de: A) echimoză cu excoriaţie pe fundalul ei situată pe suprafaţa posterioară - medială a coapsei drepte în treime medie şi excoriaţie pe suprafaţa posterior - medială a coapsei drepte în treime distală care au fost cauzate prin acţiunea traumatică a unui corp contondent - dur cu suprafaţa de contact neregulată prin mecanismul de lovire/compresie cu fricţiune, posibil şi cu o vergea metalică în timpul indicat în ordonanţă; B) excoriaţii alungite pe suprafaţa palmară a mânii drepte care au fost cauzate prin acţiunea traumatică - unui corp ascuţit - tăietor ori contondent - dur cu colţ ascuţit (ca exemplu ţintă), prin mecanismul de lovire/compresie cu fricţiune. Toate aceste leziuni corporale cum la un loc aşa şi fiecare în parte nu generează dereglarea sănătăţii pe timp mai mult de 5 zile şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau sănătăţii. Cauzarea tuturor leziunilor corporale depistate la cet. Brîncoveanu la o cădere ortostatică cu lovire de obiect contondent dur este puţin probabilă dar nu poate fi exclus totalmente, ce se confirmă prin localizarea acestor leziuni în numai două regiuni a corpului una (membrul superior al unei persoane) fiind foarte mobilă (f.d.13-14);

- Raportului de expertiză judiciară nr. 202514D0227 întocmit la fata de 16.10.2025, se expune că la cet. Arnaut Ivan, a.n. *****, au fost depistate leziuni corporale sub formă de plăgi tăiate a umerilor şi suprafeţei dorsale a gâtului care i-au fost cauzate prin acţiunea traumatică a unui corp ascuţit - tăietor, posibil şi cu un cuţit prin mecanismul de lovire/compresie cu fricţiune posibil în timpul şi circumstanţele indicate în ordonanţă, generează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau sănătăţii. Leziunile corporale depistate la cet. Arnaut se afla în raza de acţiune a mânii proprii, dar cauzarea lor cu mâna proprie este puţin probabilă. Cauzarea leziunilor corporale depistate la cet. Arnaut la o cădere de la înălţime propriei staturi nu este posibilă, ce se confirmă prin caracterul leziunilor şi localizarea lor în diferite regiuni a corpului (f.d.30-31);

- Copia procesului-verbal de confruntare desfăşurat între Brîncoveanu Vladislav şi Arnaut Ivan (f.d.45-47);

Analizând declarațiile inculpatului oferite în cadrul cercetării judecătorești în coroborare cu cele oferite la etapa de urmărire penală, instanța de judecată conchide că acestea sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt a cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

Acuzatorul de stat Octavian Căinăreanu, în ședința de judecată a solicitat a-l recunoaşte vinovat pe Arnaut Ivan Nicolae în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal și în baza acestei legi, prin aplicarea prevederilor alin.(1) al art. 80 din Codul penal, a-i stabili inculpatului Arnaut Ivan Nicolae pedeapsă sub formă de 04 (patru) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, a suspenda condiţionat

executarea pedepsei stabilite lui Arnaut Ivan Nicolae pe un termen de probă de 02 (doi) ani. În temeiul art. 90 alin. (6) din Codul penal, a-l obliga pe Arnaut Ivan Nicolae să nu-şi schimbe domiciliul/reşedinţa fără consimţământul organului competent, să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent, să participe la programe probaționale.

Apărătorul inculpatului, avocatul Casap Anatolie a declarat că în condițiile în care instanța îl va găsi culpabil pe inculpatul Arnaut Ivan Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal, solicită a fi adoptată o soluție privind aplicarea unei pedepsei mai blînde fața de ultimul și luînd în considerație faptul că unica pedeapsa este închisoare, solicită suspendarea condiționată a pedepsei.

Fiindu-i acordat dreptul la ultimul cuvînt, inculpatul Arnaut Ivan, vina în comiterea infracţiunii a recunoscut-o, căindu-se de cele comise, a susținut poziția apărătorului.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 8 din Codul de procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În corespundere cu art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală,

sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Prin ordonanța din 08 decembrie 2025 a fost începută urmărirea penală în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal, fiind atribuit cauzei penale nr.2025450104 (f.d.1), iar prin ordonanța din 20 februarie 2026, Arnaut Ivan a fos pus sub învinuire în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal (f.d.146-147).

Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpatului a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Se consideră calificare a infracţiunii, potrivit art. 113 din Codul penal, determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că legea penală definește huliganismul drept acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter simplu în cazul în această infracţiune se exprimă în acţiuni care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. În acest caz, obiectul juridic special îl constituie relaţiile sociale cu privire ordinea publică apărate împotriva

infracţiunii de huliganism.

Obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art.287 din Codul penal are un caracter compla ipoteza în care această infracţiune se exprimă în acţiuni care încalcă grosolan ordinea publică, de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violent opunerea de rezistenţă violentă reprezentanţilor autorităţilor sau altor persoane care curmă actele ganice.

În ipoteza în cauză, obiectul juridic principal îl constituie relaţiile sociale cu privire la ordinea publică apărate împotriva infracţiunii de huliganism; obiectul juridic secundar îl formează rei sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale, care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor publice.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 287 din Codul penal îl reprezintă corpul persoanei sau bunurile mobile ori imobile.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiune. După dispoziția alin. (1) al art. 287 din Codul penal, acțiunile de huliganism pot fi diverse: a) acțiuni care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe; b) acțiuni care încalcă ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice; c) încălcarea ordinii publice, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Prin încălcarea ordinii publice se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicirea activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Se consideră huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe acele acțiuni huliganice în procesul cărora au fost cauzate lovituri, bătăi sau alte acte de violență, ori vătămarea intenționată medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Huliganismul reprezintă o faptă săvârșită în public, însă nu neapărat într-un loc public. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot înfăptui și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

Conform lit. c) și e) art. 131 din Codul penal, fapta se consideră a fi săvârșită

în public și atunci când este comisă: într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă, ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane; prin orice mijloace, la care, recurgând făptuitorul, își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

În corespundere cu art. 131 lit. a), b) și e) din Codul penal, prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, în orice alt loc accesibil publicului, dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; prin orice mijloace, la care, recurgând făptuitorul, își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

În temeiul art. 134^7 din Codul penal, prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile clădirii, ale terenului, ale străzii ori ale unui alt loc, care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional și care includ orice loc comercial, cultural, educațional, de divertisment, de recreație sau oricare alt loc similar, accesibil sau deschis publicului.

Desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. În frecvente cazuri, pretextul pentru săvârșirea infracțiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat, deoarece un astfel de pretext este în totală necorespundere cu fapta comisă și cu urmările produse de aceasta.

Se consideră huliganism agravat, prevăzut de alin. (3) al art. 287 din Codul penal, săvârșirea acțiunilor huliganice prevăzute la alin. (1) sau (2) ale art. 287 din Codul penal, însoțite de aplicarea sau încercarea aplicării armei de foc, a cuțitelor, boxurilor sau a altor arme, precum și a obiectelor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății. Aplicarea sau încercarea aplicării la săvârșirea huliganismului, a armei de foc, a diferitelor cuțite, a boxurilor sau armelor albe, precum și a altor obiecte, inclusiv a celor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale, servește drept temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin.(3) al art. 287 din Codul penal nu numai în acele cazuri în care făptuitorul cu ajutorul obiectelor respective cauzează sau intenționează să cauzeze vătămarea integrității corporale sau a sănătății, dar și atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea oamenilor. Conform sensului legii, la obiectele care servesc drept temei pentru calificarea acțiunilor huliganice în baza alin.(3) al art.287 din Codul penal, se referă toate obiectele pe care le-a avut și le-a utilizat făptuitorul la săvârșirea acțiunilor huliganice, inclusiv acele care au fost ridicate la locul infracțiunii.

Infracțiunea de huliganism este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul comiterii acțiunii prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă,

făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, că opune rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni. Motivele acestei infracțiuni dunt motive huliganice.

În cazul de față, inculpatul a recunoscut că și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoștea despre faptul că încalcă legea penală.

Subiect al infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de alin.(1) al art.287 din Codul penal, vârsta de 16 ani, pentru infracțiunile prevăzute la alin.(2) și (3) ale art.287 din Codul penal – vârsta de 14 ani.

În această speță, Arnaut Ivan întrunește condițiile subiectului infracțiunii în sensul art. 21 alin. (1) din Codul penal, acesta fiind persoană responsabilă în sensul art. 22 din Codul penal, care la momentul comiterii faptei ilicite care a înțeles caracterul prejudiciabil al faptei comise și avea capacitate deplină de a-și manifesta voința și a-și dirija acțiunile.

Prin urmare, în speța dedusă judecății, instanța de judecată consideră că în cadrul ședinței de judecată a fost demonstrată vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.

Or, din probele enunțate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată vinovăția inculpatului Arnaut Ivan pe deplin dovedită şi acțiunile acestuia se încadrează în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal, după semnele calificative, huliganismul agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, precum şi acţiunile care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită săvârşite cu aplicarea de obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile

prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv, modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se

facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Prin prisma art. 16 alin. (4) din Codul penal, infracţiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal, la data comiterii infracțiunii 15 spre 16 octombrie 2025, se clasifică în categoria infracţiunilor grave, săvîrșită cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea prevăzută a fost comisă de către 15 spre 16 octombrie 2025.

Sancţiunea art. 287 alin. (3) din Codul penal, la momentul săvârşirii infracţiunii, prevedea în calitate de pedeapsă închisoare de la 3 la 7 ani.

Potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală și art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 din Codul penal, în privința inculpatului instanța nu a stabilit.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

La formarea viziunii complete asupra personalității inculpatului Arnaut Ivan și condițiile de viață a familiei ultimului, instanța de judecată reține că aceasta la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.83), nu este angajat în cîmpul muncii, necăsătorit, fără persoane la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.81), nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.79), potrivit revendicării/Forma 246, anterior a fost atras la răspundere penală (f.d.75) și contravențională (f.d.77).

Reieșind din faptul că inculpatul Arnaut Ivan a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală,

corespunzător, conform art. 364[1] din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Astfel, aplicând prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, ținînd cont că în cazul inculpatului beneficiază de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială, instanța de judecată stabilește noua limită a pedepsei prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume închisoare de la 02 ani 03 luni la 5 ani 03 luni.

Art. 75 alin. (2) din Codul penal stabilește, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Instanța de judecată reține faptul că acuzatorul de stat a solicitat de a-i stabili pedeapsă sub formă de 04 (patru) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, a suspenda condiţionat executarea pedepsei stabilite lui Arnaut Ivan Nicolae pe un termen de probă de 02 (doi) ani. În temeiul art. 90 alin. (6) din Codul penal, a-l obliga pe Arnaut Ivan Nicolae să nu-şi schimbe domiciliul/reşedinţa fără consimţământul organului competent, să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent, să participe șa programe probaționale.

Apărătorul inculpatului, Casap Anatolie cât și inculpatul au pledat pentru aplicarea pedepsei formă de închisoare, cu suspendarea condiționată.

Aici, instanța de judecată menționează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă pînă la cea mai aspră detenţiunea pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin prisma tuturor acestor raționamente, având în vedere opinia acuzatorului de stat, avocatului și inculpatului, care au pledat pentru o pedeapsă sub formă de închisoare inculpatului, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop

restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, instanţa apreciază că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, prin care și va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echităţii sociale, de corectare a inculpatului, precum şi de prevenire a săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) din Codul penal este unul grav, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii imputate, instanța stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei cu executarea în penitenciar de tip semiînchis conform art. 72 alin. (3) din Codul penal, limita pedepsei determinată, fiind raportată la forma de realizare a infracțiunii, comportamentul inculpatului pînă și după comiterea acesteia, impactul adus în societate prin comiterea infracțiunii respective, dar și percepția acestor acțiuni de către inculpat, gradul de conștientizare a acțiunilor.

În opinia instanței, pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat de 4 ani închisoare este prea aspră.

Conform art. 90 alin. (1), (2) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Din sensul art. 90 alin. (1) din Codul penal constituie prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a pedepsei și în formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de

totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, și anume întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârşirea faptei, după săvârşirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte care privesc personalitatea infractorului, bazânduse pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Ținând seama de circumstanțele stabilite în cauză și considerând rațional de a nu izola inculpatul de societate, oferindu-i posibilitatea ca acesta prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat şi a-i aplica pedeapsă prin suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea unui termen de probă, adică prin aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal, instanța consideră că anume aplicarea pedepsei cu închisoare și suspendarea condiționată a executării acesteia în cazul lui Arnaut Ivan își va atinge scopul pedepsei penale, iar aplicarea pedepsei cu închisoarea cu executare reală nu va contribui în mod echitabil la corectarea și reeducarea inculpatului și nici nu va corespunde sarcinilor pedepsei penale în situația inculpatului.

Mai mult, pericolul de a fi anulată suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condiţiilor termenului de probă, va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, la respectarea legilor.

Astfel, concluzionând că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată lui Arnaut Ivan pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

De asemenea, instanța consideră necesar, aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a), g) din Codul penal, de a-l obliga pe Arnaut Ivan, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Biroului de Probațiune din raza de domiciliu; să participe la programe probaţionale.

Cu privire la măsura preventivă.

Conform prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul nu a solicitat aplicarea măsurii preventive.

Cu privire la mijloacele materiale de probă și corpurile delicte.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, completul de judecată hotărăște chestiunea cu privire la mijloacele materiale de probă.

Referitor la corpurile delicte, instanța relevă că, potrivit art. 162 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite.

La caz, instanța de judecată constată că, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 15 octombrie 2025 a fost recunoscut în calitate de corp delict în cauza penală nr. 2025450089 - o vergea metalică cu lungimea de 88 cm care se păstrează în camera corpurilor delicte a IP Basarabeasca (f.d. 26), însă prezenta cauză penală cu nr. 2025450104 de către organul de urmărire penală acest obiect prin ordonanță nu a fost recunoscut în calitate de corp delict, motiv din care instanța de judecată nu se va expune în privința acestuia prin prezenta sentință.

Acțiune civilă nu a fost înaintată. Cu toate acestea, instanța de judecată consideră oportun de a explica părții vătămate că dacă i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală comise de inculpat este în drept să înainteze acțiune civilă în procedură contencioasă.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În conformitate cu art. 143 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că în cadrul urmării penale au fost suportate cheltuielie judiciare pentru efectuarea și întocmirea raportului de expertiză judiciară nr.202514P0371 din 15.10.2025 în mărime de 128 lei, astfel raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, instanța de judecată consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului Arnaut Ivan, atât timp cât ultimul a comis infracțiunea imputată, vina acestora fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea expertizei, a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Ținând cont de admisibilitatea rapoartului de expertiză, raportând prevederile legale evidențiate supra la materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia de a admite cerința acuzatorului de stat de încasare din contul inculpatului a plății cheltuielilor pentru efectuarea expertizei judiciare în valoare de 128 lei.

Măsuri asiguratorii nu au fost aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, art. 340, 364^1, 382, 384-385, 389, 392, 393-395, 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Arnaut Ivan Nicolae, născut la născut la *****, IDNP *****, se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, şi, în baza acestei Legi, se condamnă și i se stabileşte pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Arnaut Ivan Nicolae, prin prezenta sentinţă, pe un termen de probă de 2 (doi) ani şi nu va fi executată, dacă în termenul de probă fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Termenul executării pedepsei aplicate condamnatului Arnaut Ivan Nicolae urmează a fi calculat din data intrării în vigoare a prezentei sentințe.

Se obligă Arnaut Ivan Nicolae, în temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), g) din Codul penal, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Biroului de Probațiune din raza de domiciliu; să participe la programe probaţionale.

Controlul asupra comportării lui Arnaut Ivan Nicolae în perioada de probațiune şi executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se încasează din contul lui Arnaut Ivan Nicolae născut la *****, IDNP ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

În privința obiectului - vergeaua metalică cu lungimea de 88 cm care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de poliție Basarabeasca, instanța nu se va expune pe motiv că acest obiect nu a fost recunoscut de către organul de urmărire penală prin ordonanță în calitate de corp delict în prezenta cauză penală nr. 2025450104, fiind recunoscut într-o altă cauză penală cu nr. 2025450089.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința motivată este pronunțată în ședință publică la data de 22 iunie 2026.

Președintele ședinței,
Judecător Oxana Gîscă